

трѣба да земеме листе отъ червена зелка и да ги вариме въ вода. Тая вода твърде скоро ще да добие синъ цвѣтъ. Ако въ тая вода вие спуснете едно малко парченце отъ горевазанната почва, то водата отъ синя ще да са преобрази на червена. Въ изсушенната почва, отъ дѣйствието на топлината и на слънечните лучи, нахождащите са въ нея кислоти, малко-помалко, сами по себѣ си изчезватъ или са сжединяватъ съ другите сжставни части на почвата и ставатъ безвредни, но тоя способъ е твърде небързъ. Ние можеме да унищожиме вредителното дѣйствие на тие кислоти много по-бързо. Въ тоя случай ние трѣба да посинеме почвата съ варъ или съ зола. Ако направиме това, то органическите кислоти ще да са сжединатъ съ варътъ или съ поташътъ, който са намира въ золата, и ще да стапатъ безвредни. Трѣба да забѣлѣжиме още, че сичките торфянисти почви сж бѣдни съ органически вѣщества, слѣдователно за тѣхъ